

- 2) Bude-li odpověď na předchozí otázku kladná, je pro účely čl. 4 odst. 1 směrnice 2001/23/ES nutné mít za to, že za výše uvedených okolností, kdy nesplnění povinností na straně hlavního podniku (městského úřadu) vede k tomu, že první dodavatel musí ukončit svou činnost a propustit všechny své zaměstnance, načež zmíněný hlavní podnik převede hmotné prostředky na druhého dodavatele, který pokračuje v téže činnosti, došlo k propuštění zaměstnanců prvního dodavatele výlučně „z hospodářských, technických nebo organizačních důvodů, se kterými jsou spojeny změny stavu zaměstnanců“, a nebo důvodem k tomuto propuštění byl „[p]řevod podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu“, což tento článek zakazuje?
- 3) Bude-li předchozí otázka zodpovězena tak, že důvodem propuštění byl převod, což je v rozporu se směrnicí 2001/23/ES, musí se článek 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní právní úprava zakazovala soudům rozhodovat ve věci samé o tvrzeních, jimiž zaměstnanec v individuálním řízení napadl své propuštění, k němuž došlo v rámci hromadného propouštění, s cílem hájit práva, která mu náleží podle směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů a směrnice Rady 98/59/ES ⁽²⁾ ze dne 20. července o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění, a to vzhledem k tomu, že byl předtím vydán pravomocný rozsudek o hromadném propouštění v řízení, jehož účastníkem se daný zaměstnanec nemohl stát, na rozdíl od odborů působících v daném podniku a/nebo kolektivních právních zástupců zaměstnanců?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 98).

⁽²⁾ Úř. věst. 1998, L 225, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Colmar (Francie) dne 29. srpna 2016 – Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

(Věc C-474/16)

(2016/C 441/11)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Colmar

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

Předběžná otázka

Je účinek spojený s osvědčením A1, vydaným institucí určenou orgánem členského státu, jehož právní předpisy v oblasti sociálního zabezpečení zůstávají použitelné v situaci zaměstnance, pro pracovní agenturu dočasné práce v souladu s článkem 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ⁽¹⁾, závazný jednak pro instituce a orgány hostitelského státu a jednak pro soudy téhož členského státu, pokud je zjištěno, že podmínky činnosti zaměstnance zjevně spadají mimo oblast věcné působnosti zvláštních pravidel uvedených v čl. 12 odst. 1 a 2 nařízení č. 883/2004?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 284, s. 1.